

Stanovisko generálního advokáta ve věci C-487/12
Vueling Airlines SA v. Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia

Španělská právní úprava, která leteckým dopravcům zakazuje účtovat odbavení zavazadel jakožto volitelný příplatek, je podle generálního advokáta Y. Bota neslučitelná s unijním právem

Dopravci nicméně musí zákazníkům sdělit ceny této služby jasným, průhledným a jednoznačným způsobem na počátku rezervace, a to v režimu „opt-in“

Španělské právní předpisy zakazují leteckým dopravcům účtovat odbavení zavazadel cestujících jakožto volitelný příplatek.

V srpnu 2010 zvýšila letecká společnost Vueling základní cenu letenek (241,48 eur), které koupila Arias Villegas, o 40 eur z důvodu online odbavení dvou zavazadel. Arias Villegas poté podala stížnost na společnost Vueling a měla za to, že smlouva o letecké dopravě uzavřená s touto společností obsahuje zneužívající klauzuli. Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia (Spotřebitelský institut Autonomní oblasti Galicie) následně uložil společnosti Vueling správní sankci ve výši 3 000 eur.

V tomto kontextu se Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Ourense (správní soud č. 1 v Ourense, Španělsko), kterému byla věc předložena, táže Soudního dvora, zda jsou tyto španělské právní předpisy slučitelné se zásadou volné tvorby cen, kterou zakotvuje unijní právo¹. V konečném důsledku jde o otázku, zda unijní právo může zpochybnit hospodářský model přijatý některými leteckými společnostmi od liberalizace odvětví, zejména pak tzv. „low cost“ společnostmi.

Ve svém stanovisku z dnešního dne generální advokát Yves Bot navrhl, aby Soudní dvůr odpověděl, že **unijní právo přiznává leteckým dopravcům volnost při tvorbě cen týkající se veškerých tržních služeb souvisejících s plněním smlouvy o letecké dopravě, včetně takových služeb, jako je odbavení zavazadel.**

Pokud jde tedy o účtování odbavení zavazadel, letečtí dopravci se mohou rozhodnout, že náklady na tuto službu zahrnou do základní ceny letenky, nebo tuto službu nabídnou za volitelný příplatek.

Generální advokát uvádí, že takový výklad není použitelný na příruční zavazadla, neboť letecký dopravce musí zajistit jejich bezplatnost. Zprvce na rozdíl od odbaveného zavazadla je za příruční zavazadlo odpovědný pouze cestující. Příruční zavazadlo kromě toho nijak nespádá do rámce tržních služeb, které poskytuje letecký dopravce, neboť na rozdíl od odbaveného zavazadla nejsou v jeho případě předpokládány žádné náklady související s jeho odbavením, sledováním a skladováním. Zadruhé skutečnost, že je možné mít u sebe a pod osobním dohledem věci, které považujeme za nejcennější nebo nejpotřebnější, souvisí se samotnou lidskou důstojností.

Generální advokát má v důsledku toho za to, že španělské právní předpisy nejsou slučitelné s unijním právem. Je toho názoru, že tyto právní předpisy znovu zavádí státní regulaci, kterou unijní zákonodárce zrušil v rámci deregulace a liberalizace odvětví. S výjimkou leteckých linek, které byly pověřeny veřejnou službou, a s výjimkou poplatků uložených veřejnými orgány nebo

¹ Článek 22 nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (Úř. věst. L 293, s. 3).

správci letišť², již totiž členské státy nemají právo dohledu, pokud jde o úroveň cen stanovených leteckými dopravci, použitelné tarifní podmínky a povahu služeb, které mohou být zahrnuty do základní ceny letenky.

Španělské právní předpisy mimoto zpochybňují cíl unijního zákonodárce, který usiluje o účinnější a jednotnější používání unijních právních předpisů týkajících se vnitřního leteckého trhu. Cílem unijního práva je tak zabránit tomu, aby v důsledku různého používání pravidel na vnitrostátní úrovni docházelo k narušení hospodářské soutěže, a umožnit spotřebitelům účinně srovnávat ceny leteckých služeb. Vzhledem k tomu, že letecká doprava je z důvodu své povahy mezinárodním trhem, na kterém působí stejně velké letecké společnosti prostřednictvím rezervačních nástrojů, pro které v současnosti neexistují žádné hranice, je nezbytné, aby byla činnost těchto leteckých společností účinně řízena pravidly společnými pro všechny členské státy Unie. Španělská právní úprava je přitom zjevně v rozporu s tímto cílem.

Příslušným vnitrostátním orgánům nicméně přísluší ujistit se o tom, že letečtí dopravci dodržují při účtování odbavení zavazadel požadavky, které jim ukládá ochrana práv spotřebitele³. **Letečtí dopravci tak musí na samém počátku rezervace zahájené zákazníkem jasně, transparentně a jednoznačně sdělit cenové podmínky související s odbavením zavazadel a tomuto zákazníkovi umožnit přijetí nebo odmítnutí této služby na základě projevu vůle⁴.**

V rámci projednávané věci proto bude vnitrostátnímu soudu příslušet, aby ověřil, zda společnost Vueling splnila tyto požadavky v případě Arias Villegas.

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) stanoviska se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazové záznamy z přednesení stanoviska jsou dostupné na „[Europe by Satellite](#)“ (+32) 2 2964106

² Daně, letištní poplatky a přírážky nebo platby související s bezpečností nebo palivem, které nemohou být z důvodu své povahy předmětem volného posouzení hospodářských subjektů a které unijní zákonodárce výslovně a samostatně upravuje ve výše uvedeném nařízení.

³ Článek 23 výše uvedeného nařízení.

⁴ V tomto ohledu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 19. července 2012, *ebookers.com Deutschland GmbH* ([C-112/11](#)), viz rovněž TZ [105/12](#).